

סה:

<div></div>
עין משפט
נר מצוה
קעט א מיי פֿ׳ט מהל' כלאים הלכה ז' ופי"ג מהלכות שטרות הלכה ב סמג לאוין קפד רפח טוש"ע י"ד ס' רלו סעיף יא וטוש"ע ח"מ ס' שלח סעיף ג:
קפ ב מיי פ"ו הל' ע"ז הלכה א סמג לאוין לח:
קפא ג מיי שם הל' ב סמג לאוין לט:
קפב ד מיי שם הל' א סמג עשין לח:
קפג ה מיי שם פ"א הל' יג סמג לאוין י טוש"ע י"ד ס' קעט סעיף יג:
קפד ו ד מיי שם הל' ח ט סמג שם טוש"ע י"ד שם סעיף טו: קפה ח מיי שם הלכה ד טוש"ע שם סעיף ג:

יִצְחָא **עדים**. תימה למ"ל למעוטי עדים זוממין מקרבן הא אפילו בשוגג מיקטלי דלא זעי התראה וי"ל דמשכמת לה שהזמו קודם גמר דין דאין נהרגין עד שיגמר הדין א"ג כגון שחזרו בזה מעצמן ואמרו מצודין אנחנו: **הוא"ל** וישנו בקול.

תימה כי הדר ציה משינויא דקול ומסיק שאני עדים זוממין הואיל וישנן ברהיה מאי משני מכל הני דתני בת"כ צהדיא עדים זוממין דממעט מועשה מקלל אציו ואמו ומסית ומדיח ונציא השקר ובספרים ישנים ל"ג עדים זוממין וה"ג אלא אמר רבא שאני מגדף הואיל וישנו בקול וכי פריך וקול לרבי יוחנן לאו מעשה הוא לא פריך אלא מעדים זוממים לחודיה דמודה ר' יוחנן בכולהו דקול לאו מעשה הוא אלא דוקא גבי חסמה משום דצדצורו קא עבד מעשה כשההמה שוחה לאכול והוא גוער בה וזקפת ראשה וה"ג עדים זוממין צדיצוריהו עבדי מעשה לחייב הגדון מדע' א) (דצפרק בתרא דמכות (דף טו:) א"ל רבי יוחנן לנחא לא תיתיני מיימר דצדיצוריה עבד מעשה אלמא לא חשיב עקימת שפתיו מעשה אלא היכא דצדיצורו עבד מעשה הלכך שניחא דקול קאי ולא הדרא ציה אלא מעדים זוממים מיהו צפ"ק דכריתות (דף ד.) קשה דאיכא התם כל הך סוגיא ושינויא דקול לימא התם כלל ואי"כ תקשה ליה מכל הני דתורת כהנים:

רייש **קריש** **אמר פטור**. אליצא דמ"ד לאו שאין צו מעשה אין לוקין עליו פליגי בפרק הפועלים (ב"מ דף 5: ושם) דהא ר"ל אית ליה פרק שזעוות שמים (שזעוות דף כא.) לוקין עליו:

מעלה בזכורו. פ"ה מעלה ומושיב המת על זכורו ולא יתכן צבעל אוז דשאלו אלא נראה דסם מכשפות כך הוא תרגומו דאזי ודעונו מתרגמינן צידין וזכורין ומיהו יש לתמוה קצת דהוה ליה למנקט המעלה צידין שהוא תרגומו של אוז: המחלל

המרעيب עצמו כדי שתשרה עליו רוח טהרה על אחת כמה וכמה אבל מה אעשה שעונותינו גרמו לנו שנאמר יכי [אם] עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם אמר רבא אי בעו צדיקי ברו עלמא שנאמר כי עונותיכם היו מבדילים וגו' רבא א ברא גברא שדריה לקמיה דר' זירא הוה קא משתעי בהדיה ולא הוה קא מהדר ליה אמר ליה מן חבריא את הדר לעפרך ר"ב חנינא ורב אושעיא הוו יתבי כל מעלי שבתא ועסקי בספר יצירה ומיברו להו עיגלא תילתא ואכלי ליה תנו רבנן מעונן ר' שמעון אומר זה המעביר שבעה מיני זכור על העין וחכ"א יזה האוחז את העינים ר"ע אומר יזה המחשב עתים ושעות ואומר היום יפה לצאת למחר יפה ליקח לימודי ערבי שביעיות חישין יפות עיקורי קטניות מהיות רעות תנו רבנן מ"מנחש זה האומר פתו נפלה מפיו מקלו נפלה מידו בנו קורא לו מאחריו עורב קורא לו צבי הפסיקו בדרך נחש מימינו ושועל משמאלו אל

על מדת פורענות ואנו זועקין על כך ואין אנו נענין אבל מה אעשה וכו': אי צעו לדיקי. להיות נקיים מכל עון: הוו צרו עלמא שנאמר כי אם עונותיכם היו מבדילים. הא אם לא היו צהם עונות אין כאן הצדלה: צרא גברא. ע"י ספר יצירה שמלמד לרוך אותיות של שם: ולא היה מהדר ליה. שלא היה צו דבור: מן חצריא. הנצרכים ע"י החצרים אהה: עיגלא טילתא. גדול כאלו הגיע לשליש שניו וגמרה גדילתו דהכי צביחי ומעלי למיכל כמו (ב"מ דף סח.) ומגדלין אותן עד שיהיו משולשין. ל"א א) שהיה טוב ובעל טעם כאליו הוא שליש לבטן: שצעה מיני זכור. שכתב זרע מו' בריות ומעביר על עיניו ועושה כפסים: אוהו אם העינים. אוהו וסוגר עיני הצריות ומראה להם כאליו עושה דברים של פלא והוא אינו עושה כלום: המחשב עפים ושעופ. לשון מעונן כמו בעל עונות שמצביח א) את העונה ואומר היום יפה ללאת לדרך וילית למחר יפה ליקח מקח וישתכר צו הלוקחו: למודי ערבי שביעיות. כלומר ערב שביעית למדין ורגילין להיות חטין יפות: עקרי קטניות מהיום רעופ. כלומר העוקר קטנית ואינו קוצרן שז אין מתליעות ואין מרקיצות: פחו נפלה מפיו. לרץ לראג היום מהיקח: נחש צא מימינו או שועל משמאלו. סימן רע הוא לו: לצי הפסיקו. שהיה הולך ממורח למערב והלצי הולך מנצון לחרום והפסיק דרכו: אל

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

מסיב רבי זירא יאלו עדים זוממין. אלל חטאת היא שנויה בתורת כהנים^[כ] גצי פר כהן משיח אחר שראינו דברים שהן כעובד עבודת כוכבים ודברים שאינן כעובד עבודת כוכבים למה נאמרה עובד עבודת כוכבים לומר לך מה עבודת כוכבים מיוחדת שחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת אף כל שחייבין וכו' אי מה עבודת כוכבים מיוחדת שחייבין עליה מיתת צ"ד אף אני מרבה חייבי מיתות צ"ד ואת מי אני מרבה מקלל לאציו ומסית ועדים זוממין ת"ל ועשה^[כ] יאלו עדים זוממין שאין בהם מעשה ואמאי לא הויא עקימת שפתיו מעשה הא לא תליא בכוונת הלצ: ה"ג **אמר רבא שאני עדים זוממין הואיל וישנן בקול**. עיקר חיובין בשמיעת קולם לפני צ"ד הוא צא וקול לית ציה ממש הלכך הוי כמגדף דתלוי בלל: **חסמה בקול**. לפרה דשה וכשרוה לאכול חסמה בקולו: והנהיגה בקול. מנהג בבלאים דחייב משום לא תחרוש בבור ובחמור (דברים כג): **צלייה**. עיקר חיובא צא ע"י הראייה שמעדין שראו ורואיה לית צה מעשה: **מזין הפרקים**. מעלה את המת ויושב לו בלחד מזין פרקי העלמות של מכשף כגון על פרקי אלצעותיו או על פרקי צרכיו: **ידוע**. שם חיה: **כי אורחיה**. מתוך קצרו ומתוך כך קולו נמוך: **לא דסליק ויסיב צין הפרקים**. ומיהו קולו נמוך לפי שאין צו חיותא: **צוצורו**. מעלה ומושיב את המת על זכרותו: **בגולגולא**. המוטלת מן המת לארץ ועונה מה ששואלין אותו ע"י כישוף: **אינו עולה כדרכו**. אלא רגליו למעלה: **עולה כדרכו**. ולא סליק למיתב צין הפרקים: **מה היום מיומים**. למה תחשב יום שבת יותר משאר ימים: **ומה גבר מגוצרין**. מה לאיש כמון להיות שר וגדול מכל אנשים: **דמרי לצי**. דאני חפץ לגדלני המלך קיסר המסילני: **שצם נמי דמרי לצי**. הקצ"ה חפץ והזהיר על כבודו: **דמי יימר דהאידנא שצתא היא**. ודילמא אחד משאר ימים הוא שבת: **נהר סבטיון יוכית**. נהר אחד של אצנים וצכל ימות השבת שזוף והולך וציוס השבת שזקט ונח: **צעל אוז יוכית**. שאינו עולה בשבת: **קצרו של אציו**. דטורנוסורופוס כל ימות השבת היה מעלה עשן שהיה נדון ונשקף ובשבת פושעי גיהנם שוצמין: **ציויתו ציישסו קללסו**. הך קללה אינה אלא גדוף וכן היה לשונם כמו (מלכים א ב) קללה נמרצת שלא היה שם קללה אלא גדוף: **היינו דורש אל הממים**. ולמה נכתבו שניהם במקום אחד: **שפסרה רוח טומאה עליו**. שז של צית הקצרות יאה אוהבו ומסייעו בכשפיו: **המרעיב עצמו כדי שפסרה עליו רוח טהרה**. נצואת שכינה: **עאכ"ו**. שהיא המדה נותנת שע"י תענית ובקשה תשרה עליו שכינה דהא מדה טובה יתירה

על מדת פורענות ואנו זועקין על כך ואין אנו נענין אבל מה אעשה וכו': אי צעו לדיקי. להיות נקיים מכל עון: הוו צרו עלמא שנאמר כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם אמר רבא אי בעו צדיקי ברו עלמא שנאמר כי עונותיכם היו מבדילים וגו' רבא א ברא גברא שדריה לקמיה דר' זירא הוה קא משתעי בהדיה ולא הוה קא מהדר ליה אמר ליה מן חבריא את הדר לעפרך ר"ב חנינא ורב אושעיא הוו יתבי כל מעלי שבתא ועסקי בספר יצירה ומיברו להו עיגלא תילתא ואכלי ליה תנו רבנן מעונן ר' שמעון אומר זה המעביר שבעה מיני זכור על העין וחכ"א יזה האוחז את העינים ר"ע אומר יזה המחשב עתים ושעות ואומר היום יפה לצאת למחר יפה ליקח לימודי ערבי שביעיות חישין יפות עיקורי קטניות מהיות רעות תנו רבנן מ"מנחש זה האומר פתו נפלה מפיו מקלו נפלה מידו בנו קורא לו מאחריו עורב קורא לו צבי הפסיקו בדרך נחש מימינו ושועל משמאלו אל

על מדת פורענות ואנו זועקין על כך ואין אנו נענין אבל מה אעשה וכו': אי צעו לדיקי. להיות נקיים מכל עון: הוו צרו עלמא שנאמר כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם אמר רבא אי בעו צדיקי ברו עלמא שנאמר כי עונותיכם היו מבדילים וגו' רבא א ברא גברא שדריה לקמיה דר' זירא הוה קא משתעי בהדיה ולא הוה קא מהדר ליה אמר ליה מן חבריא את הדר לעפרך ר"ב חנינא ורב אושעיא הוו יתבי כל מעלי שבתא ועסקי בספר יצירה ומיברו להו עיגלא תילתא ואכלי ליה תנו רבנן מעונן ר' שמעון אומר זה המעביר שבעה מיני זכור על העין וחכ"א יזה האוחז את העינים ר"ע אומר יזה המחשב עתים ושעות ואומר היום יפה לצאת למחר יפה ליקח לימודי ערבי שביעיות חישין יפות עיקורי קטניות מהיות רעות תנו רבנן מ"מנחש זה האומר פתו נפלה מפיו מקלו נפלה מידו בנו קורא לו מאחריו עורב קורא לו צבי הפסיקו בדרך נחש מימינו ושועל משמאלו אל

על מדת פורענות ואנו זועקין על כך ואין אנו נענין אבל מה אעשה וכו': אי צעו לדיקי. להיות נקיים מכל עון: הוו צרו עלמא שנאמר כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם אמר רבא אי בעו צדיקי ברו עלמא שנאמר כי עונותיכם היו מבדילים וגו' רבא א ברא גברא שדריה לקמיה דר' זירא הוה קא משתעי בהדיה ולא הוה קא מהדר ליה אמר ליה מן חבריא את הדר לעפרך ר"ב חנינא ורב אושעיא הוו יתבי כל מעלי שבתא ועסקי בספר יצירה ומיברו להו עיגלא תילתא ואכלי ליה תנו רבנן מעונן ר' שמעון אומר זה המעביר שבעה מיני זכור על העין וחכ"א יזה האוחז את העינים ר"ע אומר יזה המחשב עתים ושעות ואומר היום יפה לצאת למחר יפה ליקח מקח וישתכר צו הלוקחו: למודי ערבי שביעיות. כלומר ערב שביעית למדין ורגילין להיות חטין יפות: עקרי קטניות מהיום רעופ. כלומר העוקר קטנית ואינו קוצרן שז אין מתליעות ואין מרקיצות: **פחו נפלה מפיו**. לרץ לראג היום מהיקח: **נחש צא מימינו או שועל משמאלו**. סימן רע הוא לו: **לצי הפסיקו**. שהיה הולך ממורח למערב והלצי הולך מנצון לחרום והפסיק דרכו: אל

אל

מסורת הש"ס

א) כריתות ד. צ) ב"מ 5:א.
ב) נ"י מוספות יבמות קה.
ג) ד"ה ככה, ד) נכריות ד.
ה) נצרב אלפס רעג.
ו) כהנ בשם רב האו גרסתו הואיל וישנן צליה וע"ש שהארץ נפרשו, ז) נכס"א טסק:
הרשע, ח) נצה ח. וע"ש בפירש"י, ט) רשב"ץ גרים רבה, י) לקמן סו:
י) נויקרא דבורא דמוצה פרשה א פ"א, כ) נויקרא ד, ל) כס"א: הערבים, מ) נ"י רש"י עירובין סג. וע"ש רש"י פסחים סח. וקצ"ע ועי' חוס' גיטין ט. ורש"י שבת יא, נ) כס"א: שמשותין, ס) ז"ל דפס"ק דתמורה דף ג:א.

תורה אור השלם

- ↑ וְשִׁפְלָת מֵאֲרֶץ תִּדְבָּרִי וּמִפֶּנֶר תִּשְׁח אֲמֹרְתָךְ וְהָיָה כְּאוֹב מֵאֲרֶץ קוֹלֶךְ אֲמֹרְתָךְ תִּצְפָּצֵף: ישיהויה כט ד
- ↑ וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֵל תִּירָאִי בִּי מָה רָאִיתָ וְתֹאמְרִי הָאִשָּׁה אֵל שְׂאוּל אֱלֹהִים רָאִיתִי עֲלִים מִן הָאָרֶץ: שמואל א כח יג
- ↑ וְחֹבֵר חֲבֵר וְשֹׂאֵל אוֹב וְהָעֵנִי דְרוֹשׁ אֵל הַמֹּתִים: דברים יח יא
- ↑ כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדִילִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹהִיכֶם וְחַטֹּאוֹתֵיכֶם מִפְּנֵי מִכְּסַּ מִשְׁמוּעַ: ישיהויה נט ב

מוסף רש"י

יצאו עדים זוממין.
במדות כהנים גבי פר כהן משית, והכי אמרינן אחר שריביתו דברים שהן בעבודת כוכבים ודברים שאינן בעבודת כוכבים ויטל שאני מרבה מסיבת והמדיח ועדים זוממין ת"ל ועשה יאלו שאין בזה מעשה אלא מכלל חטאת (וכריתות ד.) הסמה בקול. כשהיה שוחה לאכול היה גוער בה (ב"מ צ:.) בכלאים והנהיגה בקול. ואליו אוהו כמרדע (שם.) עקימת פיו הוי מעשה. והיה ליה לאו שיש צו מעשה וליקון עליו (שם.) הראיל וישנן בראיה. עיקר עדותן בראיית העין לא חשיב מעשה (שם.) רוח לא חשיב מעשה (שם.) רוח טומאה. כמדת הלצים שקורין גרמנטו"ר האוחזים את העינים (נדה ז:.) ועסקי בספר יצירה. וממילא אצרו להו עגלא מילתא על ידי שהיו מלרפים אותיות השם כשהם נכרא העולם ואין כאן משום מכשפות. דמעשה הקצ"ה הן ע"י שם קדושה שלו (לקטו סו:.)